

brat *francišek* 2

*Skriti zakladi so najbrž
v vseh ranah, tudi v tistih,
ki usodno prizadevajo
slovenski razklani narod.*

- Kristusove in Frančiškove rane v družbi
- FRANČIŠKOVO BRATSTVO IN APOSTOLSKO ŽIVLJENJE
- ROMANJE OLJENKE
- ROMANJE IKONE KRALJICE FRANČIŠKOVE DRUŽINE
- DRUŽINSKO VLAKOVANJE

Urednikova beseda

4

Frančiškova duhovnost

Kristusove in Frančiškove rane v družbi

6

Naša evangelizacija

Frančiškovo bratstvo in apostolsko življenje

10

Frančikov svetni red

Iztek božičnega časa - jaslice

Vsako zadnjo sredo v mesecu: predavanja

in pogovori – zoom dogodki

Molitvena veriga oz. Romanje oljenke

Romanje ikone Kraljice Frančiškove družine –
po Sloveniji

Romanje v Assisi

NAPOVEDNIK

18

Iz naših družin

»Sanje na meji« – 17. čezmejno srečanje
ob jaslicah

V spomin sestri Jožici (Pepci) Kolak OFS

Veseli da lahko sprejmemo Oljenko miru!

26

Živi rožni venec - ŽETEV

Poklicanost: milost in poslanstvo

Desetka častitljivega dela rožnega venca

30

Mladi Frančišku

Družinsko vlakovanje po frančiškovsko:

Učenje preprostosti, bratstva

in skrbi za stvarstvo

36

Pravičnost in mir

Njegova božanska Moč

38

Korenine in sadovi

Življenje našega blaženega očeta Frančiška (13)

40

Sveta dežela

Halo, Gaza! Zakaj pri vas ni miru?

Povelikonočno romanje v Turčijo po poteh
apostola Pavla

Prvomajska Sveta dežela

46

Razvedrilo

Vzganjanje sadik za spomladansko sajenje

Nagradna številčnica

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbv/revija_BF

Izdajatelj:

Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbv/

Za založbo:

Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:

Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančikov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)

Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)

NS FRAMA (Mladi Frančišku)

Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)

Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)

Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:

Aleš Porenta

Fotografije:

Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:

Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.800

Naslov uredništva:

Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113

E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.

Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:

Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;

sklic na 00 700-24.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:

Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;

sklic na 00 700-24.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Sveti postni čas je vsako leto priložnost za osebno spreobrnjenje in odločitev za bolj poglobljen odnos z Bogom. Spomin na Jezusovo trpljenje in smrt nam obuja zavest naših lastnih ran, v letošnjem letu, ko se spominjamo 800-letnice vtisnjenja ran sv. Frančišku pa so vsakršne rane še bolj pomenljive.

V rubriki Frančiškova duhovnost lahko preberete razmišljanje Romane Bider OFS o ranah v družbi, ki so močno zaznamovale našo slovensko zgodovino.

Naša evangelizacija nam prinaša novo katehezo, tokrat je pred nami razmišljanje o bratstvu in apostolskem življenju, ki ga je pripravil kapucin br. Stane Bešter.

Med nami že od oktobra roma oljenka miru, pogledajte, kdaj bo prišla v vaš kraj. Minuli mesec je svoje romanje po Sloveniji pričela tudi ikona Kraljice Frančiškove družine. Jeseni je v pripravi romanje v Assisi za vse brate in sestre iz Frančiškovih redov. Morda bi lahko šli poleg tudi vi?

Preverite, kako je bilo na tradicionalnem srečanju ob jaslicah v Gorici in Novi Gorici.

Ne spreglejte tudi zanimivega potopisa z družinskega »vlakovanja«.

Na bližnjem vzhodu je napeto že zelo dolgo in še vedno odmeva klic in spodbuda po miru. Podprimo jih z molitvijo!

Pozabljene spretnosti nam pokažejo, kako vzgojiti sadike za spomladansko sajenje.

Vsem bralcem in bralkam želim poglobljeno postno pripravo na veliko-nočne praznike!

Vse dobro!
br. Janez Papa

V letu 2024 v rubriki **Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici vtisnjenja ran sv. Frančišku na gori La Verna.**

Kristusove in Frančiškove rane v družbi

V začetku aprila bomo s pobudo *Vseposvojitev*, ki je namenjena negovanju spomina na žrtve vojnega in povojnega zla pri nas, praznovali njen deseti rojstni dan. Ko se ji posvečam in premišljujem o razlogih za upanje in vero, ki me kot dve krili nosita v pokrajine slovenske travmatične preteklosti, sem z mislimi hitro pri svojem materinstvu. Imamo namreč hčerko s posebnimi potrebami, kot se pač reče, in ob njej globoko doživljam modrost, da je bolečina pravzaprav sveti angel, ki pokaže ljudem zaklade, ki bi sicer ostali za vedno skriti. »Moja duša je žalostna do smrti«, sem z Jezusom sprva dolgo jokala ob raztrešenih predstavah o življenju. A tako kot se je on rodil v hlevu, se je naselil tudi v naši ubogosti in prizadetosti. Ko so nas pretresale nevihte in viharji, se je budila speča vera. S presenečenjem smo odkrivali, koliko dobrodejnega nam prinaša ta križ. Posebna hči je postala vir posebnega veselja, hvaležnosti in čudenja nedojemljivemu Stvarniku in blizu so nam besede svetega Pavla: »Kajti močan sem tedaj, ko sem slaboten« (2 Kor 12,10).

Skriti zakladi so najbrž v vseh ranah, tudi v tistih, ki usodno prizadevajo slovenski razklani narod. Pred skoraj osemdesetimi leti so se nad nas zgrnili

okupacija, razkosanje, raznarodovanje, upor, revolucija, protirevolucija, državljanska vojna in bratomor. Polstoletna totalitarna oblast je spodkopala narodove krščanske temelje in izgubili smo smisel za sveto. Še danes ne zmoremo dojeti, kaj se nam je zgodilo, ne uspemo pokopati mrtvih, ne znamo si biti dobri.

Medtem ko čakamo na ustrezne ukrepe institucij zgodovinarjev, pravnikov in akademikov, lahko molimo za ubogo dušo slovenskega naroda.

Varuhi spomina v pobudi *Vseposvojitev* si prizadevamo za to, da trpljenje, ki so ga prestajali naši predniki, ne bi bilo pozabljeno in omalovaževano. V

tem, kar se jim je strašnega zgodilo, skušamo najti nov smisel. Pripravljamo jim prostor v srcih. Prižigamo jim svečke. Njihov spomin častimo tako, da skušamo sami živeti polnejša življenja. Živimo tako, da širimo ljubezen. Trudimo se, da bi iz narodove tragedije nastalo kaj dobrega. Dušo naroda negujemo s poglobljanjem svoje identitete. S svetim Frančiškom molimo: »Gospod, naredi me za orodje svojega miru.«

Nekaj zgodb. Gospa Marija je bila stara okrog petdeset let, ko je izvedela, da je njen oče sodeloval pri pomorih v Kočevskem Rogu. Strašno jo je prizadelo. Med

prvimi se je pridružila *Vseposvojitvi*. Posvojila je tri brate, od katerih sta bila dva ubita v Kočevskem Rogu. Zanje je veliko molila, darovala svete maše in ko sva se zadnjič slišali, je pripovedovala, kako jo to pomirja in kako z izročanjem teh križev pogloblja uvide v svoje življenje.

Moja tašča Pepca je postala varuhinja spomina na svojega pokojnega očeta, ki je med vojno umrl v taborišču Mauthausen. Ko so ga odpeljali, je doma za njim jokalo sedem otrok in noseča žena. Taščino pripoved o nepopisni žalosti ob izgubi očeta je za radio Ognjišče posnel novinar Jože Bartolj in poslušalo jo je vse naše sorodstvo in to kar štirih generacij. Obujeno je bilo veliko spominov, tekle so solze potlačenih bolečin, pa tudi solze olajšanja. Skupaj smo obiskali taborišče Mauthausen in posneli priložnostni film. Negovanje spomina na dedka je širšo sorodstveno družino zelo povežalo.

Osupljiva je zgodba gospe Jane, nečakinje duhovnika, ki je umrl, mučen na Teharjah. Njen katehet ji je nekoč davno nazaj rekel: »Zavedati se moraš, da so zate tvoji sorodniki direktni kanali do Boga. Sploh pa to velja za takega človeka, kot je bil tvoj stric, ki je umrl mučeniške smrti. In naročam ti, da te kanale pridno in čim večkrat uporabljaš!« V močni duhovni navezi s pokojnim stricem je Jana ustanovila največji rožni venec v naravi z imenom *Rožnovenska pot*. To je 12 kilometrska krožna pot ob srčnem središču Slovenije, Brezjah. To pot so s svojimi koraki in pogledi proti Mariji Pomagaj zaznamovali tudi naši begunci leta 45. Jana je prepričana, da »energija, ki se je nakopičila na tem koščku naše zemlje, sveti do nebes in nazaj in ozdravlja naše duše«.

Romana Bider OFS

Leta od 2023 do 2026 so namenjena slavljenju petim osemstoletnicam, ki so povezane s svetim Frančiškom. Letos mineva 800 let od vtisnjenja ran sv. Frančišku na gori La Verna. Tokrat je pred nami razmišljanje o bratstvu in apostolskem življenju, ki ga je pripravi kapucin br. Stane Bešter.

Frančiškovo bratstvo in apostolsko življenje

Frančiškova skupnost se imenuje »Fraternitas«, bratstvo, ki pomeni novost v Cerkvi. V Frančiškovem času so obstajala bratstva v mnogih evangelijskih laičkih gibanjih, a Frančiškovo je ostalo in Cerkev ga je potrdila. Frančiškova skupnost se je in se imenuje »fratres minores«, manjši bratje.

Ko mi je Gospod dal brate (2 Op 14)

Frančiškovo bratstvo se rodi iz Frančiškove izkušnje Božjega očetovstva. Bog je Oče. Znana je Frančiškova izkušnja z očetom Petrom Bernardonejem, ki je svojega sina privedel pred škofa, da bi razsodil med njima. Legenda treh tovarišev poroča: »Božji mož je vesel vstal in opogumljen od škofovih besed prinesel denar k njemu (očetu Petru) z besedami: 'Gospod, z veseljem hočem vrniti ne le očetov denar, ampak tudi obleko, ki jo imam od njegovega premoženja'. In šel je v neko izbo v škofovi palači, slekel obleko in gol prišel pred škofa, očeta in druge radovedneže, ki so bili tam, in rekel: 'Poslušajte vsi in si dobro zapomnite! Do sedaj sem klical Petra Bernardoneja za svojega očeta; toda ker sem sklenil služiti Bogu, mu vračam denar, zaradi katere-

ga se je razburjal, in tudi vso obleko, ki jo imam od njega. V prihodnje hočem govoriti: Oče naš, ki si v nebesih, ne pa: oče Peter Bernardone« (Legenda treh tovarišev 20).

Jezus pravi v evangeliju: »Vi pa si ne pravite 'rabi', kajti eden je vaš Učitelj, vi vsi pa ste bratje. Tudi na zemlji nikomur ne pravite 'naš oče', kajti eden je vaš Oče, ta, ki je v nebesih« (Mt 23,8-9).

Frančišek prvotno ni imel namena zbrati bratske skupnosti, ampak mu je brate Gospod poslal (prim. 2 Op 14). Legenda treh tovarišev zopet poroča: »Pristnost in doslednost Frančiškovega nauka in življenja sta pritegovali vedno večje število ljudi. Dve leti po njegovem spreobrnjenju so nekateri možje čutili moč njegovega zgleda spokornosti in so

se mu hoteli pridružiti, tako da bi se vsemu odrekli, oblekli enako obleko in enako živeli« (Legenda treh tovarišev 27). Prva brata sta bila Bernard Kvintavalski in Peter Cattani.

Frančiškan p. Zvezdan Linić je v molitvi to resničnost, da je Frančišku in nam vsem Bog dal brate in sestre, izrazil v čudoviti molitvi:

»Gospod mi je dal brate. Dal mi je brate, da jih ljubim, dal mi je brate, da se jih veselim, dal mi je brate, da jih sprejemam, dal mi je brate, da jih poslušam, dal mi je brate, da v njih prepoznavam Stvarnikovo obličje, dal mi je brate, da jih občudujem, dal mi je brate, da v njih odkrivam sadove Dobrega, dal mi je brate, da v njih slavim Brata! ...«

Hvaljen, moj Gospod, z vsemi svojimi stvarmi (FSp 3)

Poglobitev ali razširitev izkušnje bratstva pa Frančišek povzroči z veroizpovedjo v Boga Stvarnika, kar je zapisal ob koncu svojega življenja v *Sončni pesmi* ali *Hvalnici stvarstva*. Bog je stvarnik vsega, kar je. Vse, kar je Bog ustvaril, je dobro in je zastonski Božji dar. Dobri Bog nas vsak trenutek obdarja v neskončni dobroti in razsičnosti (prim. 1 Mz 1,1-31). Frančišku postanejo bratje in sestre vsa ustvarjena bitja žive in nežive narave: »Hvaljen, moj Gospod v bratu soncu, sestri luni in zvezdah. Hvaljen, moj Gospod, v bratu vetru in ognju ter sestri vodi in zemlji. Hvaljen, moj Gospod v ljudeh, bratih in sestrah, ki zaradi tvoje ljubezni odpustčajo in prenašajo slabosti in trpljenje. Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti...« (prim. FSp).

Vsekakor je presenetljivo, da je Frančišek tako globoko dojel in izkusil stvarnost bratstva. Pot do takšnega doživetja odnosa predvsem do vsega, kar je ustvarjeno, vodi skozi odpoved. Za Frančiška je znan izraz »sine proprio«, brez lastnine in odpoved 'prilaščanju'. O tem govori v Nepotrjenem vodilu (FN Vod 14,1-6; 17,5-16), v Pismu vsem kristjanom (1 FPKr 11 – 17), v Opominih (FOpom 5). Prilaščati si karkoli je za Frančiška greh. Vse je le in samo od dobrega Boga, in vse, kar je Bog ustvaril, je dobro in je dar. Od tod prihaja spoznanje, da so vse stvari nam ljudem bratje in sestre. Bratski odnos do vseh stvari prerašča slehernopopredmetenje in zlorabo ter jih vidi v njihovi dobroti in koristnosti, ki jim jo je dal Bog stvarnik in so nam Božji dar.

Apostolsko življenje bratov

Frančišek je prejel Gospodov klic in poslanstvo k apostolskemu življenju v Porcijunkuli, na praznik sv. Matija, apostola, ko je iz duhovnikovih ust slišal evangeljsko poročilo o poslanju apostolov: »Ta naročila je še bolje razumel, ko si je dal pri duhovniku razložiti odlomek. Tedaj je žareč od veselja vzkliknil: 'Prav to je, kar si želim uresničiti z vsemi svojimi močmi!'« (Legenda treh tovarišev 25). V Potrjenem vodilu je dal zapisati: »Vodilo in življenje manjših bratov je spolnjevanje svetega evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa z življenjem v pokorščini, brez lastnine in v čistosti.« (FPVod I,1). Frančiška je zelo pritegovalo molitveno življenje v samoti in se je v nekem trenutku življenja znašel v dvomu: ali naj svoje življenje posveti Bogu v molitvi in samoti, ali pa je poslan, da oznanja ljudem Kristusov evangelij. V notranji stiski je prosil nasveta brata Silvestra in sestro Klaro. Presenetljivo sta mu enako odgovorila, da Gospod hoče zanj in za njegove brate, da se posvečajo oznanjevanju evangelija med ljudmi (prim. Rožice XVI). Frančišek je nato razvil čudovito dinamiko molitvenega življenja v samoti in apostolskega poslanstva med ljudmi.

Temeljna osnova slehernega apostolskega poslanstva je apostolsko življenje, ki ga je Frančišek izjemno opisal v Nepotrjenem vodilu: »Bratje, ki bodo šli, lahko med neverniki duhovno bivajo na dva načina. Prvi način je ta, da ne povzročajo prepirov in prerekanj; 'podvržejo naj se namreč zaradi Boga vsaki človeški ustanovi' (1 Pt 2,13) in priznajo, da so kristjani. Drugi način pa je ta: ko bodo videli, da je Gospodu všeč, naj oznanjajo Božjo besedo, da bi začeli verovati v vsemogočnega Boga, Očeta in

Sina in Svetega Duha, Stvarnika veselja, Sina Odrešenika in Zveličarja, in da bi se dali krstiti in bi postali kristjani« (1FVod XVI,5-7). Frančišek jasno poudarja, da je osnova za oznanjevanje evangelija med ljudmi najprej življenje po evangeliju v popolni predanosti Bogu in oblikovanju bratskih odnosov med ljudmi. Frančiškovi bratje in sestre so pričevanjski, če so res med seboj bratje in sestre v Kristusu. Od tod tudi moč Besede, ki jo oznanjajo svojim sodobnikom, h katerim jih pošilja Gospod.

»Gospod je moja moč in moja pesem« (Ps 118,14)

Frančiška je ob odkritju poklicanosti preplavilo popolno veselje: »Vtisnil si je v spomin ta (evangeljska) navodila in se potrudil, da bi jih veselo uresničil«

(Legenda treh tovarišev 25). Prvi življenjepisi pripovedujejo, da je Frančišek v sreči, veselju in zanosu prepeval 'po francosko'. Ko so ga napadli razbojniki na poti v Gubbio in ga vprašali, kdo je, je Božji mož brez strahu in prepričljivo odgovoril: »Glasnik velikega Kralja sem.« Oni pa so ga pretepli in vrgli v jamo. Ko so razbojniki odšli, je skočil iz jame. Ves vesel je spet začel peti, da je gozd napolnil s hvalnicami Stvarniku vseh stvari (prim. 1 Cel 16). Njegovo življenje je vedno bolj postajalo ena sama pesem. Frančiškovo teologijo lahko označujemo kot poetično in pojočo. Prepričljivo pričevanje tega je Frančiškova Hvalnica stvarstva ali Sončna pesem. Frančišek se je ves vedno bolj posvečal Gospodu, zato ima njegovo življenje tudi prizvok liturgičnosti, bogočastja.

V zadnjem času zelo rad pogledam in prisluhnem na YouTubu posnetkom slavnih molitve in glasbe, ko na velikih zborovanjih prepevajo in slavijo Gospoda naši protestantski bratje in sestre: *Passion in Hillsong*. Prevzame me in nagovori, da naši bratje in sestre v Kristusu tako izpovedujejo: »Gospod je moja moč in moja pesem« (Ps 118,14). Frančiškovo življenje je ena sama pesem Gospodu, ki je tudi nam v vzpodbudo, da z veseljem in navdušenjem služimo Gospodu in ga s svojim življenjem in pričevanjem slavimo.

Za osebno delo ali delo v skupini:

Preberi in premišluj evangeljska odlomka in posreduj, v čem te nagovarjata: Mt 23,8-11; 10,5-15.

☞ Kako v osebem življenju doživljam, da je Bog naš Oče in Stvarnik vsega, kar je? Kako

doživljam, da sem brat in sestra ljudem in tudi vsemu stvarstvu?

- ☞ Kaj mi pomeni, da sem član Frančiškovega bratstva?
- ☞ Kje vidim poslanstvo oznanjevanja evangelija Frančiškovih bratov in sester v današnjem svetu?

Svetopisemska odlomka:

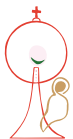
Mt 23,8-11

Vi pa si ne pravite »rabi«, kajti eden je vaš Učitelj, vi vsi pa ste bratje. Tudi na zemlji nikomur ne pravite »oče«, kajti eden je vaš Oče, ta, ki je v nebesih. Tudi si ne pravite »vodnik«, kajti eden je vaš Vodnik, Mesija. Največji med vami bodi vaš strežnik.

Mt 10,5-15

Teh dvanajst je Jezus poslal in jim naročil: »Ne hodite na pot k poganom in ne vstopajte v nobeno samarijsko mesto! Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: »Nebeško kraljestvo se je približalo.« Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane. V katero koli mesto ali vas pridete, poizvedite, kdo je tam vreden, in ostanite tam, dokler ne odidete. Ko stopite v hišo, jo pozdravite. Če bo hiša vredna tega, naj pride nanjo vaš mir, če pa ne bo vredna, naj se vaš mir povrne k vam. In če vas kdo ne sprejme in vaših besed ne posluša, pojdite iz tiste hiše ali tistega mesta in si otresite prah z nog. Resnično, povem vam: Laže bo na sodni dan sódomski in gomórski deželi kakor tistemu mestu.«

br. Stane Bešter OFM Cap

Iztek božičnega časa - jaslice

Dragi bratje in sestre, upam, da smo letošnji božični čas, zaradi praznovanja 800-letnice, tudi mi doživeli v vsej polnosti. Sv. Frančišek Asiški je s postavitvijo prvih jaslic na prostem, v votlini nad vasjo Greccio, želel vsem ljudem še bolj približati velik dogodek Jezusovega rojstva. Verjamem, da smo v božičnem času našli priložnost za premišljevanje, zahvalo in praznovanje ter da smo z obhajanjem rojstva deteta Jezusa začutili njegovo sporočilo ljubezni in odrešenja. Naj nas to sporočilo spremlja skozi vse leto in nas navdihuje k dejanjem dobrote,

sočutja in medsebojnega spoštovanja. Naj nas vera vodi in krepi na naši življenjski poti, naj nam daje moč v izzivih in veselje v trenutkih uspeha. Zahvaljujem se vam za vašo predanost in skupno molitev ter vas vabim, da nadaljujemo s skupnim delovanjem in rastjo v veri.

Hvala tudi za vse poslane fotografije vaših krajevnih bratstev in jaslic v vašem kraju.

Podpredsednik narodnega sveta OFS br. Jožef Kozel s predsednico s. Fani Pečar in narodnim svetom OFS

Vsako zadnjo sredo v mesecu: predavanja in pogovori – zoom dogodki

Nekaj dni pred srečanjem bodo predstojniki dobili vabilo po e-pošti, ki vam ga bodo posredovali. Sami pa lahko povabite vse, za katere mislite, da bi jih program zanimal.

Dosedanji program:

- ☞ **februar:** Frančiškovo bratstvo in apostolsko življenje (v luči glasbe) – br. Stane Bešter, 28. 2. 2024
- ☞ **januar:** Greccio: Evharistični božič – p. Robert Bahčič, 31. 1. 2024
- ☞ **december:** Greccio: Uboštvo – br. Primož Kovač, 20. 12. 2023
- ☞ **november:** Greccio: Ponižnost Boga – p. Danilo Holc, 29. 11. 2023
- ☞ **oktober:** Frančišek in molitev – br. Stane Bešter, 25. 10. 2023
- ☞ **september:** Vodilo – p. Robert Bahčič, 27. 9. 2023

Dragi bratje in sestre frančiškove družine! V letu, ko obhajamo 800-letnico Vodila in pripravo prvih jaslic v Grecciu, Frančiškova konferenca pripravlja vzgojni program, v katerem bomo poglobljali frančiškovo duhovnost. Imeli bomo sedem srečanj, ki bodo praviloma vsako zadnjo sredo v mesecu ob 20h, po Zoomu.

Frančišek in Marija – s. Martina Štemberger, 27. 3. 2024

Program bomo sklenili aprila 2024 s študijskim dnevom, ki bo izveden v živo. Na www.facebook.com/fransreca bodo redno objavljene vse potrebne informacije.

Molitvena veriga oz. Romanje oljenke

Od 4. oktobra 2023
do 13. junija 2024

Vzpostavitev molitvene verige oziroma romanje oljenke po skupnostih in bratstvih OFS od sv. Frančiška.

Drage sestre, dragi bratje Frančiškovi redov! V minulem letu smo pričeli cikel praznovanj dogodkov v življenju sv. Frančiška, ki so se zgodili pred 800 leti. Lani sta bili kar dve obletnici, obletnica potrditve vodila za brate in postavitve živih jaslic v Grecciu. V letu 2024 se bomo povzpeli na La Verno in občudovali vtisnjenje ran sv. Frančišku. V letu 2025 bomo skupaj s sv. Frančiškom ob sončni pesmi slavili in hvalili Boga Stvarnika. Leto 2026 nas bo popeljalo v podoživljanje Frančiškovega transitusa – prehoda iz zemeljskega v večno življenje. Te okrogle obletnice bomo proslavili z različnimi dogodki.

Ob dobri izkušnji pred 8 leti smo se tudi tokrat odločili, da pošljemo na pot med naše skupnosti oljenko, luč. Tista prava Luč je Jezus Kristus, v katerega je bil sv. Frančišek tako zagledan, da je tudi sam postal luč. Ne le po krstu ampak tudi zaradi njegovega sijaja smo postali po duhovnosti sv. Frančiška še bolj bratje in sestre med seboj. Naj nas ta oljenka odpira Bogu in drug drugemu. V prilogi je orisana pot, ki jo bo oljenka prepotovala med nami. V marsikaterem kraju se boste lahko ob njej srečevali bratje in sestre več redov. Povsod povabite k njej še druge ljudi dobre boljše. Seveda pa

v vsakem kraju pripravite primeren prostor za oljenko, da bo dostopna čim širšemu krogu. V tednu, ko bo oljenka pri vas pripravite tudi primeren program. Lahko je to molitev, lahko je to prebiranje Frančiškovih spisov, lahko je prepevanje, prebiranje odlomkov iz njegovega življenja, ... Zagotovo vam bo dal Duh dovolj navdihov.

Oljenko boste prejeli od skupnosti, ki jo je imela pred vami. Tudi sami jo po enem tednu, na dan, ko jo sprejme nova skupnost, odnesite do te skupnosti. Med seboj se natančneje dogovorite za točen čas predaje oljenke. Morda boste ob tem naredili še kakšen dogodek.

Br. Primož,
OFMCap, predsednik FK

Še nekaj praktičnih navodil

V oljenko bo potrebno dolivati tekoči vosek. Uporabljajte le tekoči vosek za sveče. Nikakor ne kakšne druge oblike goriva. Ko jo boste predali naslednji skupnosti, poskrbite, da bo primerno napolnjena.

Potrudite se, da se bo v tednu, ko bo pri vas, ob oljenki nekaj lepega dogajalo. Najprej je to namenjeno nam, Frančiškovim bratom in sestrkam. Zase pripravimo lep dogodek. K njemu pa povabimo še druge ljudi. Ne dajajte vtisa, da je oljenka prišla v vaš kraj zaradi drugih ljudi (župljanov, romarjev, ...), sami pa ne bi imeli časa zanjo.

Vsaj pri enem dogodku ob oljenki napravite fotografijo in jo s kratkim opisom pošljite br. Jožetu Kozelu (joze.kozel@gmail.com), podpredsedniku NS OFS. V kratkem opisu navedite datum nastanka fotografije, v katerem kraju, kdo se je zbral ob oljenki, morda še kaj se je dogajalo ob njej. Na internetni strani OFS bo nastajal album poti oljenke med nami.

Naj se s praznovanji vseh Frančiškovih obletnic zgodi to, kar je Frančišek vedno zaželel, ko je prišel v nek kraj: Gospod naj vam podari svoj mir. Z njim naj vam podeli tudi veselje, da smo Frančiškovi.

Romanje ikone Kraljice Frančiškove družine – po Sloveniji

1. februar 2024 – 30. junij 2024

Z velikim veseljem in ponosom sporočamo, da v Slovenijo priroma ikona kraljice Frančiškove družine. V Sloveniji bo od 1. februarja do 30. junija 2024.

Ikona Kraljice Frančiškove družine (*Ikona Regina Familiae Franciscanae*) je nastala leta 2018 v Litvi, ob 3. evropskem kongresu OFS-a in Frame. Blagoslovljena je bila 17. marca 2018 u Medininkaiu (Litva) in je začela svoje romanje po bratstvih OFS-a in Frame po Evropi.

Na ikoni so pod podobo Jezusa in Marije glavni zavetniki Frančiškove družine: sv. Frančišek, sv. Klara in sv. Elizabeta Ogrska.

Poslanstvo in cilj romanja ikone je obiskati sva krajevna bratstva OFS-a in Frame in na ta način prispevati k rasti zavedanja pripadnosti OFS-u in Frančiškovi družini in povezovanju Frančiškove družine v Evropi in ustvariti skupnost v molitvi.

Njena pripravljenost, da je vedno pristala na Božje pobude, je za nas navdih. Naj bo vedno z nami in nam pomaga, da bomo živeli v resničnem Frančiškovem duhu.

Link do natančnejše razlage:

<https://ofs.lt/wp-content/uploads/2017/09/1-EN-Booklet-of-the-Icon-of-the-Queen-of-the-Franciscan-Family.pdf>

Informacije o romanju ikone po Sloveniji, molitvi in navodila.

LJUBLJANSKA POKRAJINA

1. KB Vič:
28. 1. 2024 do 3. ali 4. 2. 2024
2. KB Šiška in KB Marijino oznanjenje:
3. ali 4. 2. 2024 do 10. ali 11. 2. 2024
3. KB Sostro:
10. ali 11. 2. 2024 do 17. ali 18. 2. 2024
4. KB Novo mesto:
17. ali 18. 2. 2024 do 24. ali 25. 2. 2024
5. KB Brezje in KB Jesenice:
24. ali 25. 2. 2024 do 2. ali 3. 3. 2024
6. KB Štepanja vas:
2. ali 3. 3. 2024 do 10. 3. 2024
7. KB Kamnik:
9. ali 10. 3. 2024 do 16. ali 17. 3. 2024
8. KB Škofja Loka, KB Šenčur in KB Kranj – Primskovo:
16. ali 17. 3. 2024 do 23 ali 24. 3. 2024
9. Duhovniško bratstvo:
23. ali 24. 3. 2024 do 01. 04. 2024

KOPRSKA POKRAJINA

Ikono sprejmeta dve bratstvi skupaj (hkrati) in sicer:

1. KB Piran in KB Koper:
1. 4. 2024 do 10. 4. 2024
2. KB Podnanos in KB Vipavski križ:
10. 04. 2024 do 20. 04. 2024
3. KB Nova gorica in KB Tolmin:
21. 4. 2024 do 30. 4. 2024

MARIBORSKA POKRAJINA

1. KB Nazarje (frančiškani + sestre klarise):
1. 5. 2024 do 7. 5. 2024
2. KB Mozirje:
7. 5. 2024 do 11. 5. 2024
3. KB Celje:
11. 5. 2024 do 14. 5. 2024
4. KB Vitanje:
14. 5. 2024 do 18. 5. 2024
5. KB Slovenska Bistrica:
18. 5. 2024 do 21. 5. 2024
6. KB Laporje:
21. 5. 2024 do 25. 5. 2024
7. KB Maribor – sveti Jožef:
25. 5. 2024 do 28. 5. 2024
8. KB Maribor – sv. Marija:
28. 5. 2024 do 1. 6. 2024
9. KB dom sv. Lenart do:
1. 6. 2024 do 2. 6. 2024
10. KB Sveta Trojica v Slovenskih Goricah:
2. 6. 2024 do 5. 6. 2024
11. KB Ptuj – sv. Ožbalt:
5. 6. 2024 do 9. 6. 2024
12. KB Ptuj – sv. Jurij:
9. 6. 2024 do 13. 6. 2024P
13. KB Ptuj – sv. Peter in Pavel:
13. 6. 2024 do 16. 6. 2024
14. KB Dornava:
16. 6. 2024 do 20. 6. 2024
15. KB Sveta Trojica v Haložah:
20. 6. 2024 do 26. 6. 2024
16. KB sv Vid-Videm:
25. 6. 2024 do 30. 6. 2024

Romanje v Assisi

7. oktobra 2024 – 12. oktobra 2024

V Frančiškovem jubilejnem letu 2024 bo organizirano veliko romanje vseh Frančiškovih redov v Assisi. Prijave in dodatne informacije naknadno.

ROMANJE REDOVNIKOV, REDOVNIC IN TRETJEGA REDA

Ob 800. obletnice vtisnjenja ran sv. Frančišku, frančiškova konferenca pripravljamo romarske duhovne vaje v Assisiju, ki bodo potekale od 7. 10. do 12. 10. 2024. Romanje bo bolj duhovne narave, saj ne bomo obiskali veliko krajev, se bomo na njih raje dlje časa zadržali ob katehezah in v tihi osebni molitvi. Poskrbljeno bo, da ne bo naporno glede hoje, pa tudi za hrano in skupno molitev ter evharistijo bomo poskrbeli. Za tiste, ki boste želeli malo več, bo omogočena jutranja adoracija in kdor bo želel ter mu bodo moči dopuščale, se bo lahko udeležil bratsko sestrinske podelitev v

manjših skupinah. Nastanjeni bomo v hotelu Domus Madona delle Rose, ob Porziunkuli, ki ga vodijo sestre FMM.

Predvidena cena romanja: 420€

Vodijo: p. Janez Šampri, br. Janez Papa, s. Aleša Stritar, s. Grazyna Mech, br. Mirko Potočnik in br. Jakob Kunšič

Prijave: www.franciskani.si/assisi800

Program po dnevih:

1. dan se ustavimo na La verni
2. dan poromamo k sv. Rufinu popoldne sv. Damjanu
3. dan poromamo v Rivo torto popoldan obiščemo Porcijunkulo
4. dan smo v Chiesa nuova in s. Maria Maggiore popoldne poromamo k sv. Klari
5. dan se spustimo v grob sv. Frančiška
6. dan, ko se vračamo domov se ustavimo pri Antonu Padovanskem in v Vipavskem Križu kjer zaključimo z večernicami.

Dobrodošli!

NAPOVEDNIK

13. aprila 2024

ŠTUDIJSKI DAN

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla Ptuj

19. – 21. aprila 2024

DUHOVNE VAJE

Piran

Darovi za revijo Brat Frančišek

15. december '23 - 31. januar '24 = 312 €
Bog povrni!

- 10 € Legen Jože,
- 12 € Prosenc Milena
- 15 € Mikek Marija, Sabotič Silvo, Škvorc Petra
- 20 € Danica Sebanc, Tisel Majda,
- 25 € Ivan Napret
- 30 € Turk Terezija Marija, Ivana Hočevar,
- Žižek Albina, Šušteršič Tadeja, Viljem Kavčnik,
- Vera Ramovš

25. junij 2024

TABOR

srečanje vseh Frančiškovih po pokrajinah
(Koper, Ljubljana, Maribor)

Mariborska pokrajina:

lokacija: sv. Vid, Župnija sv. Vid,
(Videm pri Ptuj 50)

Koprska pokrajina:

lokacija:
Romanje – Magdalena Gornik,
(1317 Petrinci Sodražica)

Ljubljanska pokrajina:

lokacija: v pripravi

20. – 22. september 2024

DELOVNI VIKEND

Narodnega sveta
(z zakonci & majhnimi otroki);
Piran

»Sanje na meji« – 17. čezmejno srečanje ob jaslicah

Sedemnajsto bratsko srečanje ob jaslicah, ki ga vsako leto v začetku januarja organizirata bratstvo Frančiškovega svetnega reda s Kostanjevice nad Novo Gorico in iz Gorice, je 7. januarja popoldne potekalo pod naslovom 'Sanje na meji'.

Množica ljudi – med njimi so bili tudi goriški nadškof Carlo Maria Redaelli, v imenu koprškega škofa Jurija Bizjaka škofijski vikar za EPK2025 g. Bogdan Vidmar, podžupan Mestne občine Nova Gorica Anton Harej, frančiškani z obeh

strani meje – se je zbrala na mejnem prehodu na Rafutu, ki še vedno spominja, kot so povedali, da je vsaka mejna črta rana v zgodovini našega mesta in še posebej v življenju mnogih izmed nas. "Naše sanje so, da bi povsod po svetu porušili zidove in meje, kot se je zgodilo pri nas, ter jih nadomestili z mostovi". Zato so se romarji zbrali, da bi pogumno molili s sv. Frančiškom, da bi se vsakršno nasilje umaknilo dialogu, "ki je edini način za izgradnjo trajnega miru in predpogoj za univerzalno bratstvo".

S pripovedovanjem in nazornimi prizorčki v kostumih so se prisotni spomnili dveh za naš čas pomembnih dogodkov iz življenja sv. Frančiška. Srečanje asiškega ubožca s sultanom al-Malik-al-Kamilom, enim najvplivnejših mož

©OFS Gorizia

©OFS Gorizia

tistega časa, v kraju Damietta v Egiptu je leta 1219 pokazalo na sposobnost sv. Frančiška izkusiti dialog in uresničiti srečanje med kristjanom in muslimanom tudi v trenutku takratnega strašnega spopada civilizacij. V današnjem času ideologije nekompatibilnosti in nekomunikativnosti ne pozabimo, da samo srečanje in dialog dolgoročno obrodita sadove. Svetega Frančiška bi lahko označili za sanjača, idealista ali naivca, je bilo še povedano, a vendar "dejstva in zgodovina dokazujejo, da je imel prav".

V bratskem duhu so udeleženci nedeljskega shoda nadaljevali pot skozi predor pod goriškim gradom, v katerem so se spomnili, da so se pred dobrimi šestimi leti v njem zbirali, živeli in spali priseljenci, begunci kot sv. Jožef in Mari-

ja ... Od tunela do naslednje postojanke, samostana klaris na trgu sv. Antona, je bil čas za petje in premišljevanje v tišini, za molitev, da bi imeli mirno srce, da bi bili očiščeni sovražnosti, pristranskosti, antipatije, predsodkov, želja po odlikovanjih, da bi znali biti solidarni s sprtimi, da bi znali objeti vse vpletene strani z ljubeznijo in zaupanjem v Božjo moč. Da bi skrbeli za življenje in zavračali norost vojne, ki seje smrt in briše prihodnost. Ob samostanu so se navzoči spomnili prvih jaslic, ki jih je sv. Frančišek – razočaran nad križarji v Sveti deželi, obenem pa ganjen, ker je pravkar obiskal Jezusove kraje – postavil v Grecciu pred natanko 800 leti. Pri tem mu je pomagal prijatelj Giovanni Vellita, dober in plemenit človek, ki mu je dal

na razpolago gorsko votlino na svojem posestvu. Svetnik si je želel, da bi vsi lahko občutili stisko in revščino, v katerih

se je znašel Jezus ob rojstvu, ter obenem srečo in mir, ki ju je sam okusil, ko je stal pred votlino v Betlehemu. Goriške sestre

klarise so udeležence srečanja sprejele s petjem, ob tem pa so jim zaželele, da bi – kot jih spodbuja sv. Klara – Kristus vedno bolj rasel v nas, da bi tako vedno bolj bili resnični nosilci miru za vsakega brata in sestro.

Zadnja etapa letošnjega bratskega srečanja je bila v kapucinski cerkvi, kjer so navzoči najprej prisluhnili pričevanju komisarja za Sveto deželo br. Francesca lelpe o žalostnem letošnjem Božiču in dramatičnem stanju v Sveti deželi, kjer pa kljub vsemu upajo na mir. Nato je slovesno somaševanje (na koru sta odlično pela zbora GO&SING 'Voci in circolo' in Komorni zbor Grgar z dirigentoma Michelo De Castro in Andrejem Filipičem, na orgle jih je spremljal Giulio Chiandetti) vodil nadškof

Redaelli. V homiliji je spregovoril o vodi, simbolu Božje besede, in Kristu-sovem krstu, pa tudi o našem krstu, ko smo postali Božji otroci. Povzel je tudi pomen vode v frančiškanskih virih, kjer je voda znamenje in seme miru. Tudi mi bodimo iskalci miru, ponižna, majhna, a pomembna znamenja upanja in miru. Na koncu so zbrane pozdravili g. Vidmar, ki je poudaril, da smo na skupni poti, klicani, da se med seboj ljubimo v občestvu z Bogom, podpredsednica FSR Kapela Valentina Ščuka in predsednica FSR 'Concetta Bertoli' iz Gorice Silvia Scialandrone, nakar se je srečanje nadaljevalo ob toplem času in sladici ter bratskem druženju.

Daniel Devetak, 'Novi glas' Gorizia

V spomin sestri Jožici (Pepci) Kolak OFS

Tančica skrivnosti ovija življenje in vsakdo izmed nas bi jih želel spoznati, a spoznati jih zmore le tisti, ki zna gledati s srcem in ve, da največ štejejo preproste stvari - ljubezen, svoboda, mir in bližina dragih nam ljudi, kajti ti nam dajejo moči, ko skozi čas, ki neumorno mineva, pišemo svojo zgodbo neprecenljivih spominov, ki ostajajo z nami, da nas učijo in nas tolažijo, kot nas bodo sedaj, ko se je med dragocene spomine preselila draga in spoštovana Jožefa Kolak.

Nadobudna deklica je luč sveta ugledala osemnajstega januarja, tega v zimski sen odetega meseca v letu 1933. S svojo družino Geršak je prebivala v Bistrici ob Sotli, kraju, nekoč bolje poznanem kot Sveti Peter pod Svetimi gorami, koder je otroštvo podelila v družbi sestre Marice, dokler ni vsega spremenila vojna vihra, ki se je razbesnela nad deželo.

Komajda nežnih osem let je štela, ko je prihrumela kot vihar in je iz oči v oči zrla v grozote, ki jih ne bi smel videti in doživeti noben človek, še najmanj nežna otroška duša, ki je kakor nepopisano platno.

A srd in zlo vojne sta bila močnejša od upov in želje po miru, zato je bila skupaj z mamo in sestro primorana zapustiti varen pristan ter se ločiti od očeta in babice, ki je uspela ubežati.

Pot trpljenja jih je vodila v nemčijo, v neznane, tuje kraje, kjer so jih pričakale strahote in podobe trpljenja, ki so jo spremljale vse žive dni. Lakota, strah, groza, nemir in brezup so postale del vsakdana in le zahvaljujoč neizmerni volji, ki jo je odlikovala že takrat, je zmogla čez vse ovire.

Reka življenja se je navzlic vojni vila dalje in nosila spremembe in drobec radosti jih je preplaval, ko so bile znova združene z očetom, ko je lahko ponovno objela izgubljeno sestro Marico ter še posebej, ko je družini novega upa prineslo rojstvo sestre Štefke.

Kot mine vse, je minila tudi vojna, ko so neustrašni ljudje prinesli zmago nad tem zlom in so se mogli vrniti na rodno grudo, utrujeni, vendar hvaležni za priložnost bodočnosti, ki se je tlakovana z mirom in s svobodo odstirala pred njimi.

Hrabra Jožefa je strumnega koraka krenila dalje in četudi vpričo razmer ni mogla uresničiti svojih sanj o šolanju, je brž vestno poprijela za delo ter si bogato bero delovnih veščin nabirala na pohorski ribniški koči ter v mariborski bolnici.

Iskrice ljubezni so preskočile, ko je spoznala Mira Kolaka, s katerim sta dahnila usodni »da« ter se ponosna razveselila prihoda sina Mirana, a zdelo se je, kakor

da ji vile sojenice ne zmorejo prizanesti, kajti vse prerano se je morala posloviti od ljubega moža in ljubljene sina.

Izgubi sta jo nadvse prizadeli in ranili, zato je oporo našla v prostovoljnem delu, saj je dobri dve desetletji nesebično pomagala v frančiškanski cerkvi v mariboru, pri skrbi za bolnike ter marljivo poprijela za ostala dela.

Le malo pa se je moglo kosati z oporo in s tolažbo, ki ji jo je prinašal njen vnuk Damijan, na katerega je bila neskončno ponosna in navezana, kot je bila tudi na sorojence - obe sestri in mlajšega brata.

Tako so tiho in mirno tekli dnevi in ko so jo pod težo častitljive starosti pričele pestiti tegobe zdravja, se je odločila, da pojde v dom starejših Danice Vogrinec, kjer so zanj lepo poskrbeli in kjer je v nepredstavljeni igri usode, le malo preden bi upihnila 91. svečko, njeno plemenito srce za vekomaj obstalo...

Napisala: Andreja Bauman

*Svet je lep, če koga rad imaš,
svet je lep, če lahko nekemu nekaj daš,
svet je lep, če lahko stisneš roko nekemu,
ki ga imaš rad,
svet je lep, če si človek do ljudi.*

Ta lep verz Toneta Pavčka je Pepca nosila v svoji denarnici in ta verz najlepše opiše njo samo.

Pomagala je v cerkvi in samostanu. Pomagala je bolnikom. V evharistični kapeli, v kapeli Marije in v cerkvi vsak dan molila s sestro Zdenko in drugimi pred izpostavljenim Najsvetejšim. Z veseljem je delala v samostanski pralnici, likalnici in šivalnici ter pomagala v kuhinji. Vedno je bila nasmejana in dobre volje ter se veselila ob rožah na samostanskih oknih. Nobenega srečanja FSR - OFS in biblične skupine ni zamudila.

In takšna nam bo ostala vedno v spominu.

Suzana Markovič OFS

Veseli, da lahko sprejmemo Oljenko miru!

Zelo smo hvaležni za priliko molitve ob Oljenki, ravno v času zadnjih ur pričakovanja božiča. Oljenko smo prejeli od šturskih Šolskih sester 23. 12. 2023 v župnijski cerkvi Sv. Jurija v Šturjah (Ajdovščina).

Župnijska cerkev je bila že čudovito okrašena, naša srca že topla in polna molitve v pričakovanju novorojenega Odrešenika. Po molitvi smo ostali še pri župnijski večerni sv. maši ki jo je daroval župnik g. Zoran Zornik.

Hvala Bogu, patru Marjanu, župniku Zoranu, šolskim sestram za vodstvo, varstvo, gostoljubje in povezanost med nami.

Oljenka je naslednjo nedeljo obiskala še našo drago Lojzko Fučka kar na njenem domu. Bilo je ZELO LEPO!

*Zapisala tajnica KB Vipavski križ
Barbara Furlan OFS*

Živi rožni venec

za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

za molitve Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Meseca marec in april sta meseca, ko bomo na eni strani v Cerkvi imeli postno pripravo na največji praznik naše vere in na drugi strani bomo slovesno obhajali Veliko noč - 31.3. To je čas izrednih milosti,

ki nam jih Bog podarja. Bolj, ko bomo izkoristili post, bolj bo naše srce moglo radostno peti Alelujo. Postna priprava in praznovanje Velike noči sta namreč dve dejanji, ki najbolj zaznamujeta cerkveno leto. Naj bo ob vsej pripravi in praznovanju vključena tudi misel in molitev za nove duhovne poklice. Kot vsi zakramenti, je tudi zakrament mašniškega posvečenja velikonočni dar Vstalega Zveličarja. »Vzemite in jejte ... to delajte v moj spomin« – so besede velikega četrtka, ki zaznamujejo vsakega duhovnika in nenazadnje vsakega vernika. Jezus postavi evharistijo in apostole razglasi za duhovnike - mašnike. Verniki tako jedo in pijejo, duhovnik pa »to dela« – evharistijo v spomin na zadnjo večerjo – prvo sveto mašo. Radi in z vero živimo iz

evharistije in molimo za že posvečene duhovnike, da bi vztrajali in za tiste mlade, ki so poklicani, da bi odgovorili na Božje povabilo. Ne naveličajmo se!

MOLITEV: USMILJENI BOG, HVALA TI (Molitev iz molitvenika Molitve in spodbude k molitvi, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 65)

Usmiljeni Bog, hvala ti, da si nas pri krstu poklical, naj bomo tvoje ljudstvo.

V odgovor tvojemu klicu danes ponovno rečemo svoj »da«. Daj, da bomo vedno bolj zvesti svoji krstni poklicanosti in poslanstvu. Blagoslovi z novim duhom gorečnosti in navdušenja vse, ki posvečajo svoje življenje v službi tvojemu ljudstvu. Prebudi v številnih fantih in dekletih, možeh in ženah živo vero, gorečo ljubezen, iskreno sočutje in duha služenja, da se bodo v služenju tebi in svojim bližnjim razdajali v službenem duhovništvu, kot stalni diakoni, redovniki in redovnice ali kot Božji kvas sredi sveta v laičnem služenju. Napolni nas z duhom modrosti, da bomo vsak v svojem poklicu in poslanstvu radostnih src oznanjali tvoj evangelij in z življenjem pričevali za tvojo navzočnost med nami. Amen.

Iz Poslanice papeža Frančiška za 60. svetovni dan molitve za poklice:

Poklicanost: milost in poslanstvo

V sredo, 26. aprila 2023, je izšla poslanica papeža Frančiška za 60. svetovni dan molitve za poklice z naslovom: Poklicanost: milost in poslanstvo, ki ga bomo obhajali 30. aprila 2023 na 4. velikonočno nedeljo.

Dragi bratje in sestre, predragi mladi! **»Izvoljeni pred stvarjenjem sveta«**

Apostol Pavel nam odpira čudovito obzorje: v Kristusu nas je Bog Oče »pred stvarjenjem sveta izvolil v njem, da bi bili pred njegovim obličjem sveti in brezmadežni. V ljubezni nas je vnaprej določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep njegove volje« (Ef 1,4-5). Te besede nam omogočijo, da vidimo življenje v njegovem polnem pomenu: Bog nas »spočne« po svoji podobi in podobnosti ter hoče, da smo njegovi otroci. Ustvarila nas je Ljubezen, za ljubezen in z ljubeznijo in ustvarjeni smo, da ljubimo.

V teku življenja nas ta klic, ki je zapisan v vlakna našega bitja in je nosilec

skrivnosti sreče, po delovanju Duha dosega na vedno nov način, razsvetli naš razum, vlije moč volji, nas napolni z začudenjem in nam razvema srce. Včasih celo nepričakovano vdre. Tako je bilo zame 21. septembra 1953, ko sem na poti na letno študentsko praznovanje začutil spodbudo, naj vstopim v cerkev in se spovem. Tisti dan je spremenil moje življenje in v njem pustil pečat, ki traja še danes. Vendar pa si Božji klic k podaritvi samega sebe utira pot postopoma, med potjo: v stiku z osebno revščino, med molitvijo, po zaslugi jasnega evangelijskega pričevanja, pri branju, ki nam odpre um, ko poslušamo Božjo Besedo in se čudimo, da nagovarja prav nas, v nasvetu nekega brata ali sestre, ki nas spremlja, v molitvi ali v žalovanju ... Božja domišljija, ki nas kliče, je neskončna.

Njegova pobuda in njegov zastojniški dar čakata na naš odgovor. Poklicanost je »preplet Božje izbire in človeške svobode« [1]. Gre za dinamičen in spodbuden odnos, ki ima za sodelavca Boga in človekovo srce. Tako je dar poklicanosti kot Božje seme, ki vzklije v zemlji našega življenja, nas odpre Bogu in nas odpre drugim, da bi z njimi delili najdeni zaklad. To je temeljna struktura tega, kar razumemo pod poklicanostjo: Bog ljubeče kliče in mi hvaležni ljubeče odgovarjamo. Sami sebe odkrivamo kot sinove in hčere istega Očeta in se prepoznamo kot bratje in sestre med seboj. Sveta Terezija Deteta Jezusa je, ko je končno »videla« to resničnost, vzkliknila: »Končno sem le odkrila svoj poklic! Moj poklic je ljubezen! Našla sem svoje mesto v Cerkvi [...]. Ljubezen naj bom v srcu svoje matere Cerkve!« [2]

II. del

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Francišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga.

NASLOV ŽRV JE:
ŽRV, Brezje 72, 4243 BREZJE

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bodo objavljene v tej rubriki Žetve.

ŽRV darovi za revijo Brat Francišek januar '24 – februar '24 = 960 €

- 10 € Anica Naveršnik, Saša Oder, Olga Rebevšek, Branka Prosen
- 15 € Hedvika Blatnik
- 20 € Ana Alessandra, Frančiška Pavlin, Marija Mušič, Bernardka Ipavec, Marija Stariha, Marija Cimermančič, Zofija Vaupotič, Frančiška Muhič, Marija Mušič, Marija Stariha, N.N., Marija Brešnjak, Bernardka Adamič, Štefan Marič, Majda Colja, Ana Benigar, Anja Šajn
- 25 € Ana Cvetka Mikec, Celestina Metod, Jože Asič
- 30 € Ivana Hočevvar, N. N., Frančiška Mavri, Andreja Srebrnjak, Amalija Pušnik
- 40 € Leopold Prevodnik
- 50 € Rozina Kutin, Alojzija Jarm, Hana Cindrič, Mihaela Kolbezen
- 100 Julka Dovžan

Bog povrni!

DESETKA ČASTITLJIVEGA DELA ROŽNEGA VENCA:

Ki je v nebesa šel
Lk 24,50-52

Peljal jih je ven proti Betaniji. Povzdignil je roke in jih blagoslovil. Medtem ko jih je blagoslovljal, se je odmaknil od njih in se vzdignil v nebo. Oni pa so se mu poklonili in se v velikem veselju vrnili v Jeruzalem.

Razlaga Berta GOLOB

Gospod je naš v nebesa šel in venec zmage je prejel; pripravljat šel je prostor nam, da z njim bili bi srečni tam.

To je skrivnost vnebohoda. Vstali prihaja k svojim pri zaklenjenih vratih, je z njimi, govori v istem jeziku kot prej. Oblečen je po šegi kraja. Obljublja

duha resnice, ki jih bo odslej učil. Torej, On odhaja? Kam? Saj se je komaj vrnil iz smrti v življenje. Naj ostane! Vendar odide. Pred njimi se dvigne v nebo, da navzočim zastane dih. Res so bili ob njem navajeni nenavadnosti, toda zdaj? Kaj strmite in gledate v nebo? Ta, ki ste ga videli iti v nebo, bo spet prišel, kakor ste ga videli oditi ...

Odhajajoči, utruj v nas vero v svoj drugi prihod.

p. Krizostom Komar OFM

Družinsko vlakovanje po frančiškovsko: Učenje preprostosti, bratstva in skrbi za stvarstvo

Minulo poletje se je naša šestčlanska družina odpravila na obisk k ženinim sorodnikom na Švedsko, kar smo združili s popotovanjem po južnem delu Skandinavije. Za prevozno sredstvo smo izbrali vlak (in sicer dokaj ugodno vozovnico *Interrail*), med drugim zato, ker smo želeli potovati trajnostno. Na poti me je kakor običajno spremljal Frančiškov križec iz Assisija. Izkazalo se je, da je bilo naše potovanje tudi dejansko vaja v frančiškovski drži – v preprostosti, bratstvu in skrbi za stvarstvo. V tem zapisu podajam nekaj frančiškovskih izkušenj in vtisov z naše dvotedenske dogodivščine.

Družina na poti – družina, ki raste

Že kot mladenič sem opravil nekaj krajših in daljših vlakovnih popotovanj po Evropi. A tokratno vlakovanje, kot smo imenovali naš način potovanja,

je bilo zame drugačno od prejšnjih. Bilo je manj občutka svobode kot na mladostniških vandranjih, pa zato nekoliko več udobja. Naša pot je bila namreč načrtovana vnaprej, prenočišča predhodno rezervirana. Prav tako smo že vnaprej izbrali vlake in na nekaterih rezervirali sedeže.

Poleg osnovnih naporov potovanja, kjer težje poskrbiš že za lastne potrebe, sva z ženo Marinko nosila še breme skrbi za svoje štiri otroke – tri najstnike in sedemletnika. Že pred odhodom mi je bilo jasno, da je potovanje z otrokom izziv, me je pa nato neprijetno presenetilo, da je bilo tudi z najstniki naporno potovati – na drug način. Njihova pogosta pritoževanja in nezainteresiranost sta nama z Marinko kalila dobro voljo, vendar sva se trudila težave prenesti „športno“ in potrpežljivo.

Za nameček smo se v Oslu, žal, znašli ravno v dneh izjemnih nalivov (bilo je v istem času, kot so v Sloveniji uničevale katastrofalne poplave). Zaradi enormne količine padavin je bilo mnogo vlakov odpovedanih, vključno z našim vlakom za Bergen. Vožnja po eni najlepših evropskih železniških prog, ki smo se je bili veselili kot vrhunca našega potovanja, je tako dobresedno padla v vodo, skupaj z nekaj sto propadlimi evri za

Kratkočasenje na vlaku za Oslo.

neizkoriščene storitve. A „*Gospod je dal, Gospod je vzel, naj bo hvaljeno ime Gospodovo*“ (Job 1,21). Leto prej je Evropo poleti močno prizadela suša, tokrat silno deževje. Kdor dandanes še vedno ne verjame v podnebne spremembe, ki jih je povzročil človek s svojim neustreznim odnosom do stvarstva, najbrž živi na drugem planetu. Ko smo se razočarani vračali iz Osla, smo še na Švedskem imeli težave zaradi visokih voda, in zajeten kos poti smo morali opraviti z nadomestnim avtobusnim prevozom.

Z vremenom nasploh nismo imeli sreče, neobičajno pogosto je deževalo. Že sicer so v Skandinaviji poletja hladna, zato ni čudno, da smo se vsi vsaj malo prehladili. Uteho pa mi je dajal verz v Sončni pesmi, kjer asiški ubožec hvali Boga v jasnem in oblačnem in sploh vsakem vremenu.

Očitno je bila takšna Božja volja. Pravo popotovanje je po mojem le tisto, ki te spremeni. Ob katerem osebnostno zrasteš. Kako smo se spremenili člani naše družine? Močnejše smo se povezali in si bolj prisluhnili. Najstniki so se bolj vklopili v družino in v realnost življenja.

Ob neudobjih in neprijetnostih poti (bilo jih je več, kot če bi potovali z drugimi prevoznimi sredstvi) smo se vsi utrjevali v potrpežljivosti in krepili svojo zmožnost prenašanja nelagodja. Doživljali smo negotovost, težave ob nenadnih odpovedih in spremembah voženj vlakov, gnečo, utrujenost, lakoto, težo nahrbtnikov, prenašali drug drugega (Kol 3,13) v sitnih trenutkih ... Urili smo se v preprostosti, skromnosti in zaupanju v Božjo skrb pri zadovoljevanju naših osnovnih potreb. V praksi smo spoznavali „*kako dobro in kako prijetno je, če bratje [člani družine] složno prebivajo skupaj*“ (Ps 133,1). Rasli smo spričo obilice novih popotniških izkušenj, vtisov in spoznanj.

Ganljiva srečanja – obiski pri sorodnikih

Kot že rečeno, je bil glavni namen našega potovanja obiskati ženine sorodnike. Pred petdesetimi leti sta se dva njena strica izselila iz Štajerske na Švedsko in že kar trideset let niso prejeli obiskov sorodnikov iz Slovenije po Marinkini liniji. En stric in ena teta sta že pokojna

Na poti proti Stockholmu.

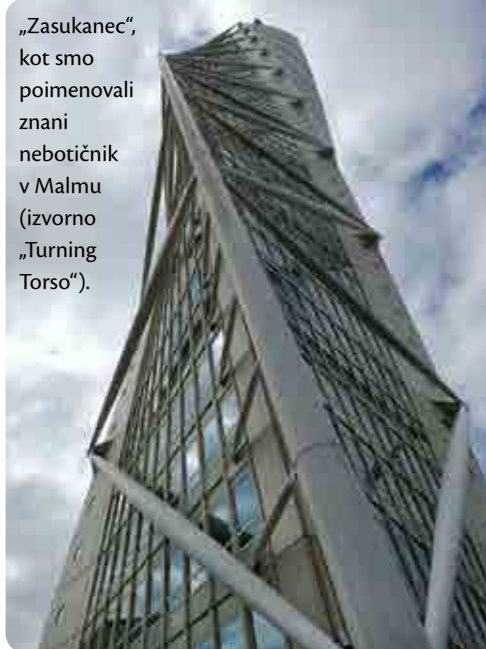

in skrajni čas je že bil, da sorodnike spet kdo obiše. Z ženo v preteklosti tega nisva mogla storiti, začutila pa sva klic, da se tja odpravimo sedaj.

Našega obiska so bili izjemno veseli. Ženino sorodstvo na Švedskem vključuje ljudi precej različnih nacionalnosti. Značilno pa je, da so v glavnem močno povezani med seboj. Čeprav med nami prej ni bilo tesnejših vezi in smo si tudi dokaj različni, so bila naša tokratna srečanja na Švedskem prav ganljiva ter globoka. Naši družini so bila med drugim v rast v medsebojnem spoštovanju in bratskem sprejemanju. Silna gostoljubnost in skrb za nas, ki smo ju bili deležni pri sorodnikih, ostajata v nas kot močan zgled in navdih. Zdelo pa se je, da je naš obisk pripomogel tudi njim k večji povezanosti oziroma k otoplitvi odnosov med dvema sorodstvenima vejama po daljšem času.

Skandinavija in Skandinavci – česa se lahko tako ali drugače naučimo od njih

Še nekaj vtisov o prebivalcih in kulturah dežel, ki smo jih obiskali. Da so Severnjaki navajeni na hlad, očitno ni

„Zasukanec“, kot smo poimenovali znani nebotačnik v Malmu (izvorno „Turning Torso“).

samo mit, saj smo vedno znova opažali mlado in staro v kratkih rokavih in kratkih hlačah, ko smo si mi oblačili jakne in natikali pokrivala. Za Skandinavce je bilo pač takrat poletje, za nas pa le po koledarju. Visok življenjski standard je na Švedskem opazen na vsakem koraku, hkrati pa tudi njihova gospodarnost in celo skromnost. Očaralo nas je, kako Švedi dosti dajo na zaupanje ter ga tudi upravičijo.

Po drugi strani smo se soočili z vidiki skandinavske družbe, ki jih nimamo za najboljše, saj so se nam zdeli pretirano naprednjaški. Stockholm, kjer smo se znašli v času enotedenskega LGBTQ+ shoda, je bil preplavljen z mavričnimi zastavami. Na las podobna situacija nas je nekoliko kasneje doletela v Kopenhagnu. Tudi v drugih severnih mestih so se nam zdele mavrične zastave kar preveč vsiljive. Same po sebi me še ne bi motile,

če ne bi bile izobešene tudi na javni infrastrukturi, kot so banke, muzeji, gledališča, železniške postaje, mestni potniški promet (avtobusi, trajekti). Dopuščam, da ima vsak človek svoja prepričanja, a ob videnem sem se počutil, da se ta vsiljujejo tudi vsem ostalim, ki imamo drugačne nazore. Žalostno mi je bilo videti, kako niti naša krščanska vera ni imuna na trenutno zelo popularizirano ideologijo: Na stopnicah pri vhodu v stockholmsko katedralo je plakat oznanjal „mašo ljubezni“, pri kateri naj bi prepevali Stockholmski gejevski zbor, lezbični Ženski zbor Sapfonija in Mavrični gospel zbor. Na sredi plakata je bila slika vstalega Kristusa v lahkotni angelski pozi in le lahko odetega čez boke, za kar se je zdelo, da utegne v

gejevskem kontekstu vzbujati poželenje. V enem od mest smo opazili kar celo trgovino z mavričastimi predmeti in pripomočki za izražanje LGBT stališč, vključno z megafoni. Si predstavljate, da bi megafone prodajali v slovenskih katoliških trgovinah, za „učinkovitejše“ oznanjevanje? Jaz si težko.

V Göteborgu smo obiskali Muzej svetovne kulture. Njegova vsebina je zanimiva in bogata, kot denimo zbirka obuval ter iger z najrazličnejših koncev sveta, pa tehtni razstavi o demokraciji in o težavah, ki so posledica podnebnih sprememb. Všečen muzej, a se precej čuti usmerjenost v levo. Obiskovalec, denimo, dobi vtis, da so verstva v očeh kustosov muzeja bolj kot ne postranska stvar, če sploh, in ne jedrna sestavina

Počitek pred gradom v znamenitem švedskem mestu Kalmar

Velika mavrično osvetljena stavba v Kopenhagnu.

kultur sveta. Niso pa v muzeju pozabili na inkluzivnost pri straniščih, saj imajo iste toaletne prostore za moške, ženske in še „vse vmes“.

Ko smo že pri različnih kulturah, na Švedskem in tudi Norveškem smo srečevali ogromno priseljencev (predvsem z Bližnjega vzhoda in iz Afrike), precej več, kot sem jih tam opazal pred četrto stoletja. Glede na nizko stopnjo rodnosti, ki pesti Evropo, vključno s skandinavskimi deželami, je premišljeno odpiranje vrat migrantom morda edina možnost za preživetje tamkajšnjih držav. Bi bila demografija sodobne Evrope drugačna, če bi bilo v njenih družinah več ljubezni in odprtosti za drugega? Sedaj je za Evropejce izziv ljubezni, ponižnosti in frančiškovega uboštva tudi pomoč ekonomsko manj srečnim narodom. S priseljenci na svojem potovanju nismo imeli nobenih slabih izkušenj, smo pa opazili, da v nordijsko mirno in zadržano družbeno ozračje vnašajo drugačno, bolj glasno in temperamentno vzdušje. Ter drugačne vrednote: Ko smo v neki turški piceriji naročili tri pice za s seboj, so nam poda-

rili še omako, tri solate in tri pločevinke pijače. Orientalna gostoljubnost! Zanimivo bo spremljati, kakšna kulturna zlitina ali zlitine bodo v Evropi bržkone sčasoma nastajale kot posledica priseljevanja z Juga in Vzhoda.

Družinski sebek v deževnem Göteborgu.

Če bi Frančišek Asiški živel v današnjem času, bi sedanje okoljske izzive gotovo vzel zelo zares. Za Skandinavce se zdi podobno. Kot en vidik tamkajšnje trajnostne naravnosti naj omenim odlično kolesarsko infrastrukturo, ki smo jo videvali povsod po Skandinaviji: urejene in široke kolesarske steze (ki so brez ovir in ne kar na lepem poniknejo), velika parkirišča za kolesa (večinoma pokrita), visok nivo upoštevanja kolesarjev v prometu (pešci ne hodijo po kolesarskih poteh kakor pri nas). Nemalo je tudi tovornih koles, ki so precej uporabna rešitev, žal pa bi se zaradi svoje velikosti slabo obnesla v slovenski še nezreli kolesarski infrastrukturi. Pred neko trgovino znane trgovske verige sem opazil brezplačno polnilnico za e-kolesa. Na cestah so številni e-avtomobili, celo nekateri električni avtobusi. No, slednjega imamo sedaj tudi v domačem Mariboru.

Proti koncu našega spoznavanja Skandinavije se je oblikoval naslednji sklep: Spričo intenzivnih migracij se bo v Evropi očitno treba navaditi na mirno, bratsko sobivanje v različnosti, kar nujno vključuje okrepljeno zavedanje svoje lastne kulture in identitete. Enako ali še bolj to velja ob današnjem vsiljivem širjenju LGB-TQ+ kulture. Prav tako bo vse bolj pomembna sprememba življenjskega sloga (in ne samo retorike) v smeri trajnostnosti, kar ne gre brez odrekanja in napredovanja v preprostosti. V marsičem, kar zadeva sodobne izzive, se lahko navdihujemo pri ustanovitelju našega reda. Pa tudi v prizadevanjih sedanjega papeža, ki si je kot prvi Petrov naslednik privzel ime našega vzornika.

Mihael Černetič OFS

Njegova božanska Moč

Njegova božanska Moč
nam je podarila vse,
kar je potrebno za življenje
in pravo pobožnost,
prek spoznanja tistega,
ki nas je poklical s Svojo slavo
in odličnostjo.

2 Pt 1,3

Sveti brat Frančišek,
ker je bil Bog s teboj,
si lahko več,
kot si vedel,
žnal povedati.

Bolj kot si bil sposoben
ljubiti Resnico,
močnejše si lahko ljubil,

bolj kot si bil ubog,
večja je bila tvoja moč
bogastva v Bogu,

bolj kot si trpel,
bolj si postal
podoben Kristusu.

Ker si nosil Njegove rane,
nas učiš posnemati
Kristusovo umiranje,

ker si veroval
v Kristusovo Vstajenje,
je v tebi drugi Kristus –
Moč Njegovga Vstajenja.

Stanka Mihelič OFS

Tomaž Čelanski

Življenje našega blaženega očeta Frančiška

Vita brevior (13)

Kako ga je brat Elija bolnega pripeljal iz Siene v Assisi in o blagoslovu, ki mu ga je podelil

83. V šestem mesecu pred dnem njegove smrti, ko je bil v Sienu, je trebušna bolečina prevladala nad očesno boleznijo in zdelo se je, da se bliža smrti, vse telo mu je bilo namreč bolj kot običajno strto. Brat Elija je v naglici prišel k njemu, on pa se je razveselil njegovega prihoda; okreplil se je in se z njim umaknil v Cortonske celice. Ko ga je bolezen še huje pestila, se je pustil prenesti v Assisi. Mesto se je razveselilo njegovega prihoda. Ker so upali, da bo v bližnji prihodnosti pri njih shranjen tako silno dragocen zaklad, so se vsi enodušno veselili. Ko je potem bolezen napredovala, medtem ko je bil v palači asiškega škofa, je upadla vsa moč njegovega telesa. Zapustile so ga vse moči in je začel še huje trpeti po skoraj vseh udih. Ko so ga namreč vprašali, kaj čuti od tolikšnega telesnega trpljenja, ki ga prenaša, je blago izjavil, da gre za nekakšno drugo vrsto mučeništva. »Ampak Božja volja,« je dodal, »naredi vsako težavo lahko.«

84. Ko je že videl, da se mu bliža poslednji dan, kakor je dve leti pred tem zvedel od brata Elija, ki mu je Gospod blagovolil razodeti očetov odhod, je k

sebi poklical brate in sinove, ki jih je sam hotel, kot mu je bilo dano od zgoraj, in jih je kakor oče Jakob vsakega posebej blagoslovil. Ker je na njegovi levi sedel brat Elija, ostali bratje pa so sedeli naokrog, je prekrizal roke in desnico položil na njegovo glavo. Za vid zunanjih oči je bil prikrajan in mu skoraj ni več služil, zato je vprašal: »Na kom držim svojo desnico?« Rekli so: »Na Eliju.« »In jaz tako tudi hočem,« je odvrnil. »Tebe,« je rekel, »sin, v vsem in po vsem blagoslavljam, ker boš na lastna ramena sprejel moja bremena, saj si krepko prenašal potrebe bratov. In kakor jih je Najvišji v tvojih rokah pomnožil in ohranjal, tako te v vsem blagoslavljam. V nebesih in na zemlji naj te blagoslovi Bog, kralj vsega. Blagoslavljam te, kakor morem in še bolj kot morem. In česar ne morem jaz sam, naj v tebi zmore tisti, ki more vse. Bog naj se spominja tvojih del in naporov, in ko bodo poplačani pravični, naj se ohrani tvoj delež. Najdi ves blagoslov, ki si ga želiš, in naj se izpolni, kar dostojno prosiš. Zbogom, vsi sinovi, v Božjem strahu in ostanite vedno v njem. In ker se bliža prihodnja preizkušnja in stiska, srečni tisti, ki bodo vztrajali v tem, v čemer so začeli. Jaz namreč hitim h Gospodu, čigar milosti vas vse izročam.

85. Potem je naročil, naj ga nesejo k sveti Mariji od Porciunkule, da bi izročil dušo Gospodu tam, kjer je najprej popolno spoznal pot resnice. Izkusil je, da je ta kraj prežet z bolj rodovitno milostjo in da ga pogosto obiskujejo nebeški duhovi. Hotel je, da bratje ta kraj vedno spoštljivo čuvajo, ker je novi nasad vere, ki je tam najprej vzrasel, napolnil ves zemeljski krog.

Prevedel br. Miran Špelič OFM
(se nadaljuje)

Ponavljamo poziv, ki je bil napisan že pred 15. leti (30. 12. 2008)

Halo, Gaza! Zakaj pri vas ni miru?

In znova se je zgodilo, kot že tolikokrat. Novica dneva: bombe, streljanje, sejalec smrti v Sveti deželi. Tokrat prav za konec iztekajočega se leta, ob vstopu v novo. Vendar je že na začetku poročanja napaka. Preveč ohlapno se izražam: to se dogaja v Samsonovi Gazi, ne v celotni Sveti deželi. Podobno so bili vznemirjeni svojci in domači zadnje romarske skupine, ki smo bili tam za Novo leto, slučajno jaz osebno že stotič, da so se do skrajnosti prepustili čustvom strahu doma pred malimi ekrani. Ob ponovnem »telefonarjenju« prav v Betlehem, zares brez potrebe vprašanje, če smo slučajno še živi, ko je na celotnem Bližnjem vzhodu prava vojna, sem moral uporabiti klasično obliko sporočila: Ugasnite televizor in vzemite rožni venec!

Kaj se dogaja v Gazi? Prav to, kar že dolgo vemo. V avtonomni Palestini, ki jo sestavljajo majhna ozemlja (Samarija, Jeriha, Betlehem z okolico, Hebron in Gaza), ki ležijo znotraj države Izrael, se je zgodil notranji politični razkol. Ob zadnjih volitvah sta si stranki »fatah« in »hamas« v tesnem volilnem izidu skočili v lase. Praktično si je hamas prisvojil oblast v Gazi in začel boj proti državi Izrael z obstreljevanjem izraelskih naselij, ki ležijo v bližini področja Gaze. Iz različnih cevi narejeni minometi in prethotapljenе granate skozi podzemne rove iz Egipta res nimajo instrumentov, da bi dosegali prej izbrane cilje, ampak pade, kamor pade. In tako so izraelska naselja postala tarče izstrelkov, ki jih

(še vedno) pošiljajo hamasovi borci za samostojno Palestino, podkurjeni v skrajni miselnosti, da Izrael ne sme obstajati (več). Miselnost, ki je bila spočeta nekako pred sto leti, ko je začel rasti Tel Aviv ob stari Jaffi, ko so začeli nastajati prvi kibucci v deželi. »Judje ne smejo v deželo!« so takrat vzklikali mnogi Arabci. In vendar je dejstvo, da država Izrael obstaja že 60 let. In hamasovi borci za neodvisno Palestino so vzeli v lastne roke politiko, diplomacijo, visoko raven dogovarjanja, prirezane vodovodne cevi, granate in iz vsega tega je nastal pravi šmorn, ki pošilja v svet zaskrbljujoče novice nove vojne. Morda so se hamasovi borci zatekli k partizanskemu načinu bojevanja, če so prebiral kakšne stare številke Kurirčka? Morda so to vnuki gibanja neuvrščenih, Naserja, Tita? Kdo ve? Lahko pa tudi vnuki beguncev, ki so iz Izraela bežali v letih 1948 ali 1967? Vodstvo hamasovih borcev je pravi čas zaslutilo, da se jim bodo granate vrnille in to po zračni pošti MIG-ov. Zato so na strateške točke postavili civiliste in otroke, da bodo vojne novice še bolj krvave. In tako je tudi bilo. Žrtve štejejo v stoticah zaradi takšne strategije. Glavni hamasovi borci namreč dajejo direktive iz Sirije in kličejo po tretji intifadi. Le kako so hamasovi odrešeniki palestinskega ljudstva vedeli, kdaj se je treba umakniti na varno? In tako dalje.

Novinarji se sicer zelo trudijo, da bi iz ostalih palestinskih področij izven Gaze, poročali o masovnem upor proti Izraelu, da bi bile protivojne demonstracije čim bolj masovne in krute. Vendar teh viškov ni. In zakaj ne? Mar manjka palestinska solidarnost? Ne manjka, ampak glave se začnejo trezniti od revolucionarne vročice. Počasi postaja jasno, da civilno ljudstvo ne more biti

»kanonfuter« za hamasove ekstremiste. Zelo trezno glavo slutimo pri zakonitem palestinskem predsedniku Abasu, ki je že naredil veliko pozitivnih potez, da bi se Palestina končno postavila na noge samostojnosti. Dobro namreč ve, da sta vlogi Samsona in Filistejcev med seboj zamenjani in da je nastopil nov čas, ki zahteva kulturno raven dogovarjanja, na vrsti je diplomacija, ne pa hinavski način zahrbtnega boja, kot ga izvaja hamas.

Napak bi sklepali, če bi sklenili, da je ta vojna le izključno izraelska obrambna, kot se je to zareklo enemu izmed evropskih politikov. Se je moral potegniti nazaj. Ta vojna je tudi maščevalna, tudi obračun za pretekle izzive in končno tudi vojna, ki bo šla do konca. Prav žalostno. Kajti na oddaljeni razdalji varno preštevajo dolarje arabski ekstremisti, ki so našli podaljšek svoje roke v hamasu in na drugi strani z enako valuto zahodni izraelski zavezniki. Vojni strategiji in dobičkarji, ki jim je mir le posmeh. Pa je sploh še kdo pameten v položaju, ko imajo vsi vse prav? Zelo prav imajo naj-

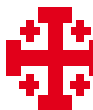
manjši, manjšinska peščica kristjanov, ki jih je tudi v Gazi okrog tri tisoč, v celotni Sveti deželi pa nekako 2% od vsega muslimanskega in judovskega prebivalstva. Ti pa vidijo rešitev brez orožja.

Izjava patriarhov in voditeljev Cerква v Jeruzalemu o sedanjih uničujočih razmerah v Gazi

Mi, patriarhi, škofje in voditelji krščanskih Cerква v Jeruzalemu, z globoko zaskrbljenostjo, obžalovanjem in pretresenostjo spremljamo vojno, ki v tem času divja na območju Gaze,

in uničenje, morijo in prelivanje krvi, ki ji sledijo, še posebej, ker se dogaja v času, ko obhajamo božič, rojstvo Kneza ljubezni in miru.

Ko izražamo svoje globoko obžalovanje, da se je spet obnovil krog nasilja med Izraelci in Palestinci, in se nadaljuje odsotnost miru v naši Sveti deželi, javno obsojamo ponovne sovražnosti na območju Gaze in vse oblike nasilja in pobijanja na obeh straneh. Prepričani smo, da nadaljnje prelivanje krvi in nasilje ne

bosta pripeljala do miru in pravičnosti, marveč, da podpihujeta še več mržnje in sovraštva - in s tem nadaljnje medsebojne spopade obeh ljudstev.

Zato pozivamo vse tiste na obeh straneh, ki so odgovorni za ta spor, da se spametujejo in se vzdržijo vseh sovražnih dejanj, ki prinašajo zgolj uničenje in tragedijo; vse te rotimo, da namesto tega delajo za rešitev sporov na miroljuben način in z nenasilnimi sredstvi.

Prav tako pozivamo tudi mednarodno skupnost, da izpolni svoje odgovornosti in začne nemudoma posredovati in dejavno prepreči prelivanje krvi in konča vse oblike spopadov; da trdo in odločno dela na tem, da se konča sedanjí spopad in da se odpravijo vzroki za spor med obema ljudstvom; in da končno razreši izraelsko-palestinski konflikt s pravično in sprejemljivo rešitvijo, ki bo temeljila na mednarodnih resolucijah.

Različnim palestinskim strankam pa pravimo: Čas je, da prenehate s svojo razdeljenostjo in da izgladite svoje razlike. V tem posebej pomembnem času pozivamo vse stranke, da se z vso svojo zavzetostjo posvetijo palestinskemu ljudstvu, nad vsemi osebnimi in strankarskimi interesi in da se nemudoma

usmerijo k vsestranski narodni spravi in da uporabijo vsa nenasilna sredstva, da bi dosegli pravičen in vsestranski mir v tej pokrajini.

Končno dvigamo svoje molitve k Detetu v jasicah, da navdihne vse oblastnike in tiste, ki sprejemajo odločitve, na obeh straneh, Izraelce in Palestine, da bi nemudoma začeli z delom za konec trenutnih tragičnih razmer na območju Gaze. Molimo za žrtve, ranjene in tiste, ki so strtega srca. Naj Gospod Bog Vsemogočni vsem tistim, ki so izgubili svoje drage, podeli tolažbo in potrpljenje. Molimo za vse tiste, ki živijo v grozi in strahu, naj jih Bog blagoslovi z umirjenostjo, spokojnostjo in pravim mirom.

Vse pozivamo, da naslednjo nedeljo, 4. januarja, spoštujejo kot dan za pravičnost in mir v deželi miru.

patriarh Theophilos III, Grški pravoslavni patriarhat

patriarh Fuad Twal, Latinski patriarhat

patriarh Torkom II, Armenski apostolski pravoslavni patriarhat

br. Pierbattista Pizzaballa, ofm, Kustodija Svete dežele

Anba Abraham, Koptski pravoslavni patriarhat nadškof Swerios Malki Mourad, Sirski pravoslavni patriarhat

Abune Matthias, etiopski pravoslavni patriarhat nadškof Paul Nabil Sayyah, Maronitski patriarhalni eksarhat

škof Suheil Dawani, Episkopalna Cerkev v Jeruzalemu in na Bližnjem vzhodu

škof Munib Younan, Evangeličanska luteranska Cerkev v Jordaniji in v Sveti deželi

škof Pierre Malki, Sirski katoliški patriarhalni eksarhat

škof Youssef Zre'i, Grški katoliški patriarhalni eksarhat

o. Raphael Minassian, Armenski katoliški patriarhalni eksarhat

V Jeruzalemu, 30. decembra 2008

Darovi za Sveto deželo (december 2023-januar 2024) SKUPAJ 1587,50 €

- 17,50 € Magdalena Šef
- 20 € Alojzija Munda,
- 30 € Justina Doljak, Irena Kavčič,
- 40 € Marija Stibil
- 50 € Andreja Tičar, Alojzija Munda, Stanislav Tičar
- 60 € Nika Beravs, Vlasta Globevnik
- 180 € Angela Ivančič
- 1000 € Marija Zupančič

Povelikonočno romanje v Turčijo po poteh apostola Pavla

od 4. do 10. aprila 2024
v sodelovanju s TA Oskar

Program potovanja:

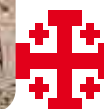
1. dan LJUBLJANA – ISTANBUL – ADANA. Jutranji zbor na ljubljanskem letališču in polet v Istanbul od koder poletimo naprej v Adano. Vožnja v hotel. Nočitev. (letalo, H)

2. dan ANTAKYA – TARZ (Pavel) – KAPADOKIJA. Zajtrk. Jutranji ogled Petrove jame v Antakyi, nekdanji Antiohiji. Vožnja do Tarza, rojstnega mesta sv. Pavla. Obiščemo kompleks in Pavlov vodnjak. Po možnosti sveta maša. Potem se skozi prelaz Kilikijska vrata dvignemo čez gorovje Taurus v Anatolijo – vožnja do pravljice Kapadokije. Namestitev. Večerja in nočitev. (H*, ZV)

3. dan KAPADOKIJA. Zajtrk. Obisk doline Pašabar z mnogimi naravnimi znamenitostmi, in Goreme s številnimi v skalo vklesanih cerkvami in samostani zgodnjega krščanstva. Obudimo spomin na tri velike Kapadočane – cerkvene očete Bazilija (+379), Gregorja iz Nise (+395) in Gregorja Nazianškega (+390). Vzpne se na najvišjo točko Kapadokije – trdnjavo Učhisar. Vožnja po čudoviti kapadokijski pokrajini do vasi Čavušin, kjer se sprehodimo po stari grški vasi in obiščemo cerkev. Obiščemo tkalnico preproge in morda keramično delavnico, ter se sprehodimo po čudoviti kapadokijski pokrajini. Večerja in nočitev. Po želji si lahko privoščimo tradicionalno predstavo s trebušnim plesom in turško folkloro. (H*, ZV)

4. dan KAPADOKIJA – PODZEMNO MESTO – IHLARA – KONYA. Zajtrk. Vožnja v Derinkuyu, kjer vstopimo v podzemno mesto, v katero so se pred vpadi Arabcev zatekali Kristjani. Peljemo se v Ihlaro – dolino Angelov, v kateri je bilo v krščanskih časih preko 100 cerkva in samostanov, in kjer so kristjani v odmaknjenosti živeli svoje posvečeno življenje. Na poti do Konye pa postanemo v karavanskem dvorcu Sultanhan ter podoživimo zgodbe karavanarjev tistega časa. V Konyi obiščemo mavzolej. Predvidena je Sv. maša v cerkvi sv. Pavla, ali v hotelu. Namestitev. Večerja in nočitev. (H*, ZV)

5. dan KONYA – BEYSEHIR – PISIDIJSKA ANTIOHIJA – KOLOSE – PAMUKKALE. Zajtrk. Vožnja čez prelaz do Beyşehirja, kjer obiščemo čudovito leseno mošejo iz seldžuških časov ter se sprehodimo po starem delu mesta ob jezeru Beyşehir. Pot nadaljujemo v pisidijsko Antiohijo, v katero je z Barnabo potoval sv. Pavel. Na poti proti Pamukkalam so skromni ostanki Pavlova mesta Kolose, kjer Pavel oznanja Kristusa kot glavo vesoljstva in glavo Cerkev (Kol 1-3). Postanemo ali se ga spomnimo v duhu. Popoldan si bomo ogledali starodavno mesto mrtvih Hierapolis, kjer je deloval škof Papija (+120),

Z – zajtrk, K – kosilo, V – večerja
 P* – penzion/ lokalne namestitve, dvoposteljne sobe s kopalnico
 H – nočitev v hotelu 1/2/3 zvezdice
 P – lokalne namestitve (dvo in več posteljne sobe s skupno kopalnico ...)
 H* – nočitev v hotelu 3+/4 zvezdice
 PT – nočitev na vlaku ali ladijska kabina
 H** – nočitev v hotelu 5 zvezdic
 O – nočitev zunaj (šotor, jurta, ladijska paluba ...)

nja. Vstopnine v ceno niso vključene in znašajo okoli 70 EUR. Potnik jih poravnava na kraju samem. V primeru manjše skupine 30-39 oseb je doplačilo 78 EUR na osebo. Doplačila po želji (na osebo): doplačilo za enoposteljno sobo 165 EUR, priporočljivo vodniku na kraju samem: napitnine 35 EUR, dodatno zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini. Doplačila po želji na kraju samem (na osebo): **Kapadokija:** turški večer s trebušnim plesom v Kapadokiji 30 EUR; vključuje program, prigrizek in pijačo; in jutranji izlet z balonom nad pravljico Kapadokija 200 EUR

Prijavite se, po prejemu prijave pošljemo podatke za plačilo akontacije 500 €. **Rok za prijavo je 1. marec 2024,** kasneje le, če bo še prostor.

PREDVIDENE LETE najdete na spletni strani.

VIZE: Slovenci vize ne potrebujemo, potrebujemo pa vsaj 6 mesecev veljaven potni list.

ZDRAVJE: obveznih cepljenj ni.

Prvomajska Sveta dežela

od 25. aprila do 2. maja 2024

Med prvomajskimi počitnicami je romanje v toplo in sončno Sveto deželo pravo duhovno doživetje!

Program romanja:

1. dan: 25. 4. (čet.) – zgodnji odhod avtobusa na letališče Schwechat Dunaj. Po pristanku v Tel Avivu prevoz v Betlehem, v hotel Casa nova Betlehem, sv. maša, večerja, namestitev za 2 noči.

2. dan: 26. 4. (pet.) – Oljska gora in dogodki, vezani na Jezusovo trpljenje: Lazar v Betaniji, Getsemani, votlina izdajstva, Dominus flevit, Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu; sv. maša, večerja in nočitev.

3. dan: 27. 4. (sob.) – »Pred vami pojdem v Galilejo« – po Saronski dolini, Cezareja ob morju, Stella Maris (Haifa), gora Jezusove spremembe – Tabor, sv. maša, namestitev v Nazaretu za noči.

4. dan: 28. 4. (ned.) – Jezusovo delovanje v Galileji, obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže, gora Blagrov, Tabga, cerkev Primata, Kana Galilejska; sv. maša, večerja in nočitev.

5. dan: 29. 4. (pon.) – Bližnji prvi maj v Nazaretu pri Mariji in Jožefu, sv. maša, dalje ob reki Jordanu, kraj krščenja (Qasr al-Yahud), obnova krstnih obljub, Kumran, Mrtvo morje, Jeriha (najstarejše, najnižje in najtoplejše mesto), namestitev v Betlehemu za 3 noči.

6. dan: 30. 4. (tor.) – Jeruzalem, slavje velike noči, Božji grob, Kalvarija, zid ža-

lovanja, križev pot po Via Dolorosa, sv. maša, večerja in nočitev.

7. dan: 1. 5. (sre.) – Betlehem, praznovanje božične skrivnosti in sv. maša v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina; popoldne Ajn Karem, Marijino obiskanje, Sveti Sion, dvorana zadnje večerje, večerja in nočitev.

8. dan: 2. 5. (čet.) – Sklepna sv. maša Ad Coenaculum (ob dvorani zadnje večerje), odhod na letališče v Tel Avivu, popoldne polet na Dunaj, avtobusni prevoz v Ljubljano, prihod okrog 2. ure zjutraj (3. maj).

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

Vodstvo romanja: p. Peter Lavrih in prof. Bogomir Trošt.

CENA: 1.290 € (pri udeležbi nad 30); če je manj, se cena poveča za 50 €.

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse (ki se lahko spremenijo), avtobusni prevozi do Dunaja in nazaj ter po Sveti deželi, vstopnine kot so navedene v programu, polpenzion-ska namestitve, skupinsko zdravstveno in nezgodno zavarovanje.

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 eur na osebo, plačilo rizika odpovedi, ki ga lahko uredite na Komisariatu, doplačilo za enoposteljno sobo - 140 eur.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom. Napitnine se plačajo v Izraelu.

Program pripravil: p. Peter Lavrih, ofm, cts

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
 Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
 Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkcs.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Pozabljene spretnosti

Vzgajanje sadik za spomladansko sajenje

Meseca marca je pravi čas, da v lončkih vzgojimo sadike vrtnin, ki jih bomo na prosto posadili proti koncu meseca aprila ali v maju. Tako si lahko pripravimo jajčevce, peteršilj, zeleno, kolerabico, zgodnje zelje, ohrovt, por, cvetača, brokoli, papriko, paradižnik, proti koncu meseca tudi rdečo peso, baziliko. Če zemlja ni zamrznjena, lahko proti koncu marca na prosto že posadimo česen, čebulo, korenje, bob, redkvico, špinačo, rdečo peso, rukolo, grah, peteršilj koren in solato.

Pa se lotimo priprave:

Najprej si pripravimo kvalitetno seme, ki ga kupimo v trgovini ali dobimo od sosedov, prijateljev,...Pred sajenjem lahko naredimo test kaljivosti. To je priporočljivo še posebej pri podarjenih semenih, pri katerih ne vemo, kako dolgo so jih že hranili.

Potem pripravimo kvalitetno zemljo. Nekateri pravijo, da zemlja z vrta za ta namen ni priporočljiva, ker vsebuje premalo kisika. Če pa uporabimo doma narejen kompost, ga presejemo, da dobimo rahlo in s kisikom bogato zemljo. Pomembno je, da je zemlja dovolj pognojena, da imajo sadike dovolj hranil za rast in razvoj.

Sedaj posejemo semena. Nekatera bomo čez nekaj tednov »prepikirali«, da bodo sadike imele več prostora in se bodo bolj okrepile (blitva, brokoli, brstični ohrovt, cvetača, zelena, jajčevci, paradižnik, papriko, zelje, solata).

Vse posodice skrbno označimo, da se napisi ne zbrisejo ali izgubijo.

Ker sadike spomladi vzgajamo v notranjih prostorih, moramo zagotoviti dovolj vlage, svetlobe in primerno temperaturo.

Zdaj prosimo samo še za dobro rast in primerno vreme, potem pa se veselimo obilnega pridelka.

Mateja Trajbarič OFS

Nagradna številčnica

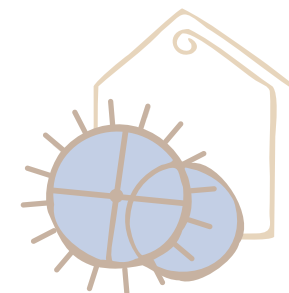
Poiščite tri besede, ki jih zahtevajo opisi, in njihove črke pripišite k številkam. Ko črke prenesete v lik, v vodoravnih vrstah lahko preberete rešitev uganke.

Sestavil: Matej Pavlič

1 2 3 = Stvarnik

4 5 6 7 = žila, ki dovaja kri k srcu

8 9 10 = hiter tek

3	9	2	4	7	6	6	9	8	9
1	5	10	6	7	10	8	2	6	5

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:

LA VERNA.

Na uredništvo ste poslali 32 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagradenci so:

1. nagrada: Mateja Zrnc, Trdinova pot 10, SI-8333 Semič.
2. nagrada: Brigita Klavara, Čezsoča 112 A, SI-5230 Bovec.
3. nagrada: Ana Koler, Strahinjš 85, SI-4202 Naklo.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. aprila 2024. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Christian Gostečnik OFM: Prvih 1000 dni;
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

Christian Gostečnik OFM PRVIH 1000 DNI

V prvih tisoč dneh, natančneje vse od spočetja, prek 270 dni nosečnosti in do konca drugega leta otrokove starosti, se izoblikujejo otrokovi možgani, in sicer na osnovi odnosa s starši. Zato je tudi družinsko okolje, v katero je otrok rojen, ključno za razvoj sicer zelo ranljivih ter izjemno susceptibilnih in sugestibilnih otrokovih možganskih struktur, ki dozori v ravno v tem najpomembnejšem obdobju otrokovega razvoja.

format 14 x 20 cm
trda vezava
obseg 384 strani
cena 22 €

Monografije FDI - 26

Christian Gostečnik OFM

razvoj otrokovih možganov razlike med spoloma
starševska ljubezen najzgodnejši meseci razvoja
podlaga za ves nadaljnji razvoj odrasla intima

Prvih 1000 dni

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

